

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 12 Δεκεμβρίου 1985, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργάνωσης Συναυλιών

Μίκα Χαρίτου - Φατούρου

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Μαρία Δρούγου

Γιώργος Γράλιστας

Κώστας Γριμάλδης

Παύλος Καϊμάκης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσιδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

SEVIN BERK

ΕΤΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Έκθεση ντοκουμέντων SCHÜTZ-BACH-HÄNDEL.

Συνεργασία της Κ.Ο.Θ. με το μουσικό τμήμα της Πανεπιστημιακής Φοιτητικής Λέσχης του Α.Π.Θ. και το Ινστιτούτο Γκαίτε.

Δευτέρα 16 έως και Σάββατο 21 Δεκεμβρίου 1985, από 7.00-10.00 μ.μ., στο χώρο της Αίθουσας Τελετών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1948. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο της πόλης του βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με τον Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης «Μουσικά Νιάτα» πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Max Baumann και τον Ιούνιο του 1978 το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans - Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και ορχήστρες στο εξωτερικό (Ιταλία, Γερμανία κλπ.).

Σαν συνθέτης συνεργάστηκε πολλές φορές με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και έργα του έχουν παιχτεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Ο Άλκης Μπαλτάς από το 1983 είναι Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

SEVIN BERK

Η αρπίστα Sevin Berk γεννήθηκε στη Σμύρνη. Σπούδασε άρπα στο Κρατικό Ωδείο της Άγκυρας και πήρε το δίπλωμά της με πολλούς επαίνους. Την ίδια χρονιά, το 1960, πέτυχε σε ακρόαση και άρχισε τις εμφανίσεις της σαν σολίστ άρπας στη Συμφωνική Ορχήστρα της Άγκυρας.

Με την ίδια ορχήστρα παρουσίασε σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση το κοντσέρτο για άρπα και ορχήστρα του Γάλλου συνθέτη André Jolivet. Στη συναυλία, που πήρε πανηγυρική μορφή, ήταν παρών και ο ίδιος ο συνθέτης.

Η Sevin Berk εμφανίστηκε αργότερα στη Ρουμανία με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Βουκουρεστίου και παρουσίασε στο Ιάσιο με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα το κοντσέρτο για άρπα του Boieldieu. Στη συνέχεια έδωσε σειρά ρεσιτάλ στην Τσεχοσλοβακία και έπαιξε με τη Φιλαρμονική της Οστράβας το κοντσέρτο του Gliere για άρπα και ορχήστρα.

Για μία μεγάλη χρονική περίοδο η Sevin Berk συνέχισε σπουδές στη Νίκαια της Γαλλίας με τη Jacqueline Baurot και τη Lilly Laskine.

Η καλλιτέχνις είναι σήμερα η σολίστ της άρπας στην Κρατική Συμφωνική Ορχήστρα της Κωνσταντινούπολης και καθηγήτρια της άρπας στο Κρατικό Ωδείο της.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ : «Αυγή στον Παρθενώνα»
(1905-1979) (από τις «Δύο Συμφωνικές Εικόνες»
για ορχήστρα)

F.A. BOIELDIEU: Πρώτο κοντσέρτο για άρπα και
(1775-1834) ορχήστρα σε ντο μείζονα.

Allegro brillante
Andante lento
Rondo

Άρπα: SEVIN BERK

Α' εκτέλεση

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

I. STRAWINSKY: «Το τραγούδι του αηδονιού»,
(1882-1971) συμφωνικό ποίημα για ορχήστρα

Α' εκτέλεση

Μετά το τέλος της συναυλίας θα γίνει διάλειμμα 10' και στη συνέχεια θα ακολουθήσει συζήτηση του διευθυντή της Κ.Ο.Θ. Άλκη Μπαλτά με το κοινό, για θέματα που αφορούν τη δραστηριότητα της Κ.Ο.Θ.

Η «Αυγή στον Παρθενώνα» είναι η πρώτη από τις δυο Συμφωνικές Εικόνες (1936), τις εμπνευσμένες από καθαρά ελληνικές πηγές.

Η «Αυγή στον Παρθενώνα» είναι ένα πρωινό ξύπνημα πάνω στην Ακρόπολη, μια ευλαβική προσευχή κάτω από την ιερή σκέπη του Παρθενώνα.

Η δεύτερη Εικόνα —«Πανηγύρι της Κακάβας»— είναι εμπνευσμένη από το ομώνυμο συμβολικό λόγο στο «Δωδεκάλογο του Γύφτου» του Παλαμά.

Το κύριο θέμα της πρώτης Εικόνας διαγράφεται ολόκληρο στην αρχή μέσα από τα αρπίσματα της άρπας και εκτίθεται, ύστερα από μια προετοιμασία της ατμόσφαιρας, από το όμποε. Όλα τα συνοδευτικά και βοηθητικά στοιχεία βγαίνουν αποκλειστικά από το θέμα αυτό, κυρίως από τις πρώτες του νότες (ιδιαίτερα από τα διαστήματα δευτέρας προς τα άνω και τετάρτης προς τα κάτω). Ένα δεύτερο επικουρικό θέμα προβάλλεται από το φλάουτο (με την κατάληξη του στο όμποε) και επαναλαμβάνεται από τα πρώτα βιολιά (με την κατάληξη στο κλαρινέτο). Ακολουθεί ένα σύντομο χορικό, πρώτα στα χάλκινα και κατόπι στα έγχορδα. Με μια σύνθεση των δυο θεμάτων οδηγούμαστε στην ανάπτυξη και ολοκλήρωση της Εικόνας.

Οι Δύο Συμφωνικές Εικόνες είχαν την πρώτη τους δημόσια εκτέλεση από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, η πρώτη υπό τη διεύθυνση του Θ. Βαβαγιάννη (1946) και η δεύτερη υπό τη διεύθυνση του αείμνηστου Φ. Οικονομίδη (1947). Και οι δύο Εικόνες παίχθηκαν μαζί από τη Συμφωνική Ορχήστρα του BBC (1947), του Όσλο (1955), του Στρασβούργου (1962), του Μονάχου (1962), Βουκουρεστίου (1965), Τουρίνου (1965), επίσης από τη ΣΟΒΕ (1959), και επανειλημμένα από το Ε.Ι.Ρ.Τ. και την Κ.Ο.Θ. Έχουν εκδοθεί από την «Ένωση Ελλήνων Μουσουργών» (1959).

Σόλων Μιχαηλίδης

FRANÇOIS - ANDRIEN BOIELDIEU

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΠΡΩΤΟ, ΓΙΑ ΑΡΠΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΣΕ ΝΤΟ ΜΕΙΖΟΝΑ

Ο Φρανσουά - Αντριάν Μπουαλντιέ ανήκει μαζί με τους Νταλαιράκ, Νικολό, Ερόλντ, Αντάμ, Μπερτόν κ.α., στους δημιουργούς της γαλλικής κωμικής όπερας. Εξαιρετος πιανίστας, διακρίθηκε γρήγορα στο γαλλικό μουσικό στερέωμα της εποχής του ως δεξιότεχνης, και έγινε ακόμη πιο γνωστός από τις συνθέσεις του, κυρίως από τις όπερες που σύνθεσε.

Τα πρώτα του λυρικά έργα ήταν οι όπερες «Ένοχη κόρη», «Ροζαλία και Μυρζά», «Η ελβετική οικογένεια», «Ο Χαλίφης της Βαγδάτης» κ.α.

Για ένα διάστημα επτά χρόνων ο Μπουαλντιέ εγκατέλειψε το Παρίσι και εγκαταστάθηκε στη Ρωσική Αυλή, όπου σύνθεσε τις όπερες «Αλίνα», «Τηλέμαχος», «Η νέα γυναίκα θυμώνει» κ.ά. Μετά την επιστροφή του στη Γαλλία, ο συνθέτης γνώρισε νέες μεγάλες επιτυχίες, ιδιαίτερα με τις όπερες «Jean de Paris», «Το πανηγύρι του γειτονικού χωριού», «Η Κοκκινοσκουφίτσα» κ.α. Η τελευταία του σημαντική όπερα ήταν: «Η λευκή κυρία», που μαζί με τον «Χαλίφη της Βαγδάτης» παίζονταν μέχρι σήμερα σε λυρικά θέατρα. Μια φυματώδης λαρυγγίτιδα του αφαίρεσε τη χρήση του λόγου. Πέθανε γεμάτος τιμές, αλλά όχι πλούσιος.

Η εύληπτη και ευχάριστη μουσική του αγαπήθηκε όχι μόνο από το πλατύ κοινό της εποχής του, αλλά εκτιμήθηκε αργότερα και από μεγάλους συνθέτες, όπως τον Ριχάρδο Βάγκνερ.

Το κοντσέρτο για άρπα και ορχήστρα είναι μια από τις γνωστότερες οργανικές συνθέσεις του Μπουαλντιέ. Δεν είναι γνωστό πότε έγραψε ο συνθέτης το έργο αυτό που έχει τον τίτλο «πρώτο κοντσέρτο», αν και ο Μπουαλντιέ ποτέ δεν σύνθεσε και δεύτερο κοντσέρτο για άρπα.

Η δομή του έργου είναι παραδοσιακή. Το πρώτο μέρος *Allegro brillante*, το αργό δεύτερο *Andante lento* και το τρίτο, ένα χαρούμενο *Rondo*. Ανάμεσα στα δύο τελευταία μέρη παρεμβάλλεται η καντέντσα, όπου ο ερμηνευτής έχει την ευκαιρία να επιδείξει τις δεξιότητες του ικανότητες.

Στο κοντσέρτο για άρπα εκτός από τα έγχορδα συμμετέχουν δύο φλάουτα, δύο όμποε, δύο φαγκότα και δύο κόρνα. Τα πνευστά σπάνια συνοδεύουν όταν παίζει η άρπα και χρησιμοποιούνται από τον συνθέτη κυρίως στα εισαγωγικά των μερών τμήματα ή σε ενδιάμεσα *tutti* της ορχήστρας.

Στο κοντσέρτο αυτό διακρίνουμε τις αρετές του Μπουαλντιέ, που συναντάμε και στις όπερές του: ευρηματικές μελωδίες, εκφραστική ευγένεια και ειλικρινή αυθορμητισμό.

Α. Μπαλτάς

IGOR STRAWINSKY

LE CHANT DU ROSSIGNOL, ΣΥΜΦΩΝΙΚΟ ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ο πανίσχυρος αυτοκράτορας της Κίνας είχε κοντά στα ανάκτορά του έναν υπέροχο και τεράστιο κήπο. Στον θαυμάσιο αυτό κήπο, που έφτανε μέχρι την άκρη της θάλασσας, κάθε μέρα κελαϊδούσε ένα αηδόνι. Από όλα τα μέρη του κόσμου έρχονταν ταξιδιώτες για να επισκεφθούν τον αυτοκρατορικό κήπο και όλοι τους έλεγαν στο τέλος: - «Θαυμάσιος κήπος, αλλά το πιο γοητευτικό που έχει είναι το τραγούδι του αηδονιού...».

Ο αυτοκράτορας, μαθαίνοντας τη γνώμη αυτή των επισκεπτών, απόρησε, που ο ίδιος αγνοούσε την ύπαρξη του αηδονιού και ζήτησε αμέσως να του το φέρουν για να το ακούσει. Οι αυλικοί δεν είχαν και αυτοί ιδέα για το αηδόνι, ρωτώντας όμως έμαθαν πως το γνώριζε ένα κοριτσάκι που εργαζόταν στα μαγειρεία. - «Μου έρχονται δάκρυα στα μάτια, όταν το ακούω», είπε το κοριτσάκι.

Οι αυλικοί βρήκαν το αηδόνι, το έβαλαν σε χρυσό κλουβί και το παρουσίασαν στον αυτοκράτορα. «Είναι προτιμότερο να μ' ακούει κανείς μέσα στο δάσος», είπε το αηδόνι, «όμως για σένα αυτοκράτορα θα τραγουδήσω». Μόλις άρχισε το τραγούδι, ο πανίσχυρος άρχοντας ένιωσε μεγάλη αγαλλίαση στην καρδιά του και δάκρυα κύλησαν από τα μάτια του. Ήθελε να δώσει πολλές τιμές στο αηδόνι, εκείνο όμως του απάντησε ότι του ήταν μεγάλη τιμή τα δάκρυα του αυτοκράτορα. Από τότε κάθε μέρα τραγουδούσε και γοήτευε τον αυτοκράτορα της Κίνας.

Μια μέρα ο αυτοκράτορας έλαβε ένα δώρο από τον αυτοκράτορα της Ιαπωνίας. Ένα θαυμάσιο μηχανικό αηδόνι διακοσμημένο με διαμάντια, ρουμπίνια και

ζαφίρια. Ο μηχανισμός του ήταν έτσι φτιαγμένος, που το αηδόνι μπορούσε να τραγουδάει ένα από τα τραγούδια του πραγματικού αηδονιού.

Τώρα έπρεπε να τραγουδούν μαζί τα δύο αηδόνια, όμως σύντομα αποδείχτηκε πως δεν ήταν δυνατόν. Το πραγματικό είχε τη δική του έκφραση και ρυθμό και δεν συνταιριαζόταν με το μηχανικό. Το πραγματικό αηδόνι έπρεπε να σταματήσει και τραγουδούσε συνέχεια μόνο το ψεύτικο, που δεν κουραζόταν ποτέ. Το αληθινό αηδόνι πέταξε από το ανοιχτό παράθυρο και χάθηκε στα απέραντα δάση.

Πέρασε ένας χρόνος. Μια μέρα καθώς το ψεύτικο αηδόνι τραγουδούσε ακούστηκε ένας περίεργος θόρυβος από τον μηχανισμό του και το τραγούδι του σταμάτησε απότομα. Λίγες μέρες μετά ο αυτοκράτορας έπεσε άρρωστος στο κρεβάτι και κανείς γιατρός δεν μπορούσε να τον βοηθήσει. Κάλεσαν τον κατασκευαστή του μηχανικού αηδονιού και εκείνος το μόνο που κατάφερε ήταν να το διορθώσει έτσι ώστε να τραγουδά μια φορά μόνο το χρόνο.

Πέρασαν πέντε ακόμη χρόνια και ο αυτοκράτορας έπεφτε όλο και σε μεγαλύτερη μελαγχολία. Οι γιατροί είπαν πως θα πεθάνει. Ο αυτοκράτορας ένοιωθε πως πλησίαζαν οι τελευταίες του στιγμές. Ο θάνατος πλανιόταν πάνω από το κρεβάτι του. Παρακαλούσε το μηχανικό αηδόνι να τραγουδήσει, όμως εκείνο έμενε σιωπηλό. Τότε ακούστηκε από το παράθυρο το κελάιδημα του πραγματικού αηδονιού. Το αίμα άρχισε να κυλά πιο γρήγορα στις φλέβες του άρρωστου αυτοκράτορα. Ακόμη και ο θάνατος μαλάκωσε και χάθηκε σαν σύννεφο από το παράθυρο. – «Θα σε κρατήσω για πάντα κοντά μου» είπε ο αυτοκράτορας, «το μηχανικό αηδόνι θα το σπάσω χίλια κομμάτια». – «Μην το κάνεις αυτό», είπε το αηδόνι, «κι εκείνο έκανε ό,τι καλύτερο μπορούσε. Άφησέ με μόνο να χτίσω τη φωλιά μου όχι στο παλάτι, αλλά στο δάσος. Να τραγουδώ χαρούμενα όταν χαίρομαι και θλιμμένα, όταν λυπάμαι. Να έρχομαι να σου τραγουδώ, όταν εγώ το θέλω. Και μην πεις σε κανένα ότι έχεις φίλο ένα μικρό αηδόνι».

Το πρωί που οι αυλικοί πήγαν να δουν αν ο αυτοκράτορας πέθανε, εκείνος τους υποδέχτηκε με ένα χαρούμενο θερμό «καλημέρα».

Το παραμύθι αυτό του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν ενέπνευσε τον Igor Stravinsky για τη σύνθεση της τρίτης όπεράς του «το αηδόνι», που την άρχισε το 1908 για να την ολοκληρώσει το 1914 και την επεξεργάστηκε αρκετά αργότερα, το 1962.

Η πρεμιέρα της όπερας δόθηκε από την 26η Μαΐου του 1914 στο Παρίσι με μαέστρο τον Πιέρ Μοντέ.

Το 1917 ο Στραβίνσκι σύνθεσε το συμφωνικό ποίημα «Το τραγούδι του αηδονιού» αντλώντας το μουσικό του υλικό από την ομώνυμη όπερά του. Το ορχηστρικό αυτό έργο πρωτοπαρουσιάστηκε στις 6 Δεκεμβρίου του 1919 στη Γενεύη με διευθυντή ορχήστρας τον Ερνέστ Ανσερμέ.

Η σύνθεση χωρίζεται σε τρία τμήματα, που παίζονται όμως χωρίς διακοπή. Στο πρώτο περιγράφεται μια γιορτή στο παλάτι του κινέζου αυτοκράτορα. Ο Στραβίνσκι χρησιμοποιεί εδώ μελωδίες στο χαρακτηριστικό για την κινέζικη μουσική πεντατονικό σύστημα. Στο δεύτερο μέρος παρουσιάζονται τα δύο αηδόνια. Το αληθινό (σόλο φλάουτο) και μετά από μια δυνατή εισαγωγή της ορχή-

στρας και μια σύντομη γενική παύση το μηχανικό (σόλο όμποε με ρυθμική —σαν μηχανή— συνοδεία στις άρπες, πιάνο για έγχορδα).

Ακούγεται ένα απαλό και θλιμμένο τραγούδι στην τρομπέτα και ακολουθεί το τρίτο μέρος, όπου περιγράφεται μουσικά η αρρώστεια και η ανάρρωση του αυτοκράτορα.

Το έργο τελειώνει γαλήνια με την επανάληψη του θλιμμένου τραγουδιού από την τρομπέτα.

Ο Στραβίνσκυ γράφει στα απομνημονεύματά του (1935-36) για το έργο του: «... το συμφωνικό αυτό ποίημα είναι γραμμένο για συνηθισμένη μεγάλη ορχήστρα δωματίου, όχι μόνο δίνοντας πολλά σολιστικά μέρη μεμονωμένων οργάνων, αλλά αφήνοντας να εμφανιστούν σολιστικά και ολόκληρες ομάδες οργάνων ...».

Α. Μπαλτάς

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 19 Δεκεμβρίου 1985, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας:
Σολίστ:

ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΖΗΣ
ΜΑΡΘΑ ΑΡΑΠΗ (σοπράνο)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΤΖΑΚΟΥ (μετζοσοπράνο)
ULF KENKLIES (τενόρος)
ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΕΤΑΣ (μπάσος)
J.S. BACH: Χριστουγεννιάτικο Ορατόριο,
τρεις πρώτες καντάτες, Α' εκτέλεση.

Πρόγραμμα:

Η διεύθυνση της Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

Εισιτήρια για τις συναυλίες πωλούνται από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ.: 285-108 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Κων/νος Βάμβας
Νταν Ουγκουρεάνου
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικάκης
Φάνης Καπλανίδης
Μαρία Δρούγου
Στάθα Γκουτζικα
Μαρία Σουέρεφ
Ιωάννα Παπαναστασίου
Ντάρια Κάτσιου
Ευάγγελος Θεοφάνους
Φώτω Θεοφάνους
Νεοκλής Νικολαΐδης

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Μίκης Μιχαηλίδης
Ελένη Μυρίδου
Στέλλα Παπαδοπούλου
Ανδρέας Λάριος
Παρασκευή Μπακατσή
Σουλτάνα Άλτη
Μίμης Τοπσιδης

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσεάς Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλίκα
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπίκα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Κωνσταντία Κουλουκούρη
Αυθή Αικατερίνη
Αγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρατζίβας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ιωάννης Ευαγγέλου
Ηλίας Μακοβέι
Πέτρος Σουσαμόγλου
Γεώργιος Κανάτσος

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Φραγκοπούλου
Δημήτριος Κισιάς

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Σπυρίδων Βλαχάκης
Αγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρόγκας

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Αναστάσιος Στεφανίδης
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Εμμανουήλ Αυξεντίδης
Ευάγγελος Γκεμιτζής
Βασίλειος Φιαμέγκος
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτσας

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ — ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Κων/νος Νικήτας
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Στυλιανός Φωτάκης

ΑΡΠΑ

Βανέσα Πλούμη

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

